

ogsaa klart nok, at den Opfattelse ikke er gennemgaaende i de to Partier, som tilsammen danner den parlamentariske Basis for Regeringen. Vi tror imidlertid, at skal man naa noget nyttigt i denne Sag, skal man ikke fortsætte med de lange Debatter her i Tinget. Vi tror, at det i langt højere Grad er paakrævet, at optage en saglig Drøftelse af disse Spørgsmaal og søge hurtigst muligt at naa til Ende dermed. Det er klart, at det for visse Industrier er af afgørende Betydning, at de meget hurtigt faar at vide, hvorledes de sidder i det. Jeg tror, at man ogsaa fra Regeringens Side er ganske paa det rene med, at denne hurtige Løsning af Spørgsmaalet er i høj Grad paakrævet.

Jeg skal ikke forlænge denne Debat yderligere, men stille følgende Forslag til Paastand paa Overgang til Dagsordenen: „Da de Foranstaltninger, som er nødvendige for at løse de erhvervspolitiske Problemer, ikke fremmes igennem den stedfindende Debat, men maa søges løst ved indgaaende saglig, men hurtig Behandling, som man indtrængende opfordrer Regeringen til at fremme, gaar Tinget over til Dagsordenen.“

Formanden: Den Paastand paa Overgang til Dagsorden, som nu er motiveret af det ærede Medlem Hr. Pürschel, har følgende Ordlyd:

Da de Foranstaltninger, som er nødvendige for at løse de erhvervspolitiske Problemer, ikke fremmes igennem den stedfindende Debat, men maa søges løst ved indgaaende saglig, men hurtig Behandling, som man indtrængende opfordrer Regeringen til at fremme, gaar Tinget over til Dagsordenen.

Denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen gaar nu ind i Diskussionen.

Statsministeren (N. Neergaard): Jeg skal paa Regeringens Vegne erklære, at vi kan modtage den nu fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Vi er fuldt ud villige til at søge de erhvervspolitiske Problemer løst ved indgaaende saglig og hurtig Behandling, der naturligvis vil blive ført ud fra Regeringens saglige og politiske Grundlag, men i øvrigt med al den Hensyn-tagen til andre Anskuelser, som er mulig.

Forespørgeren (Stauning): Jeg lykønsker Ministeriet og Flertallet til den Galgenfrist, man har opnaaet ved den Dagsorden, der nu foreligger — det er jo ganske tydeligt kun en Galgenfrist. Man opnaar

ved den Dagsorden, det ærede Medlem Hr. Pürschel har stillet, igen at skyde Spørgsmaalet om, hvad man vil foretage overfor de arbejdsløse, overfor Industrien, 14 Dage ud, til fortsat Ødelæggelse for Erhvervs-livet, til fortsat Nedbryden af Arbejderklassens Forhold. Det ærede Medlem Hr. Pürschel, som nu stillede denne Dagsorden, talte forleden om dramatiske Scener. Mon ikke denne Dagsorden kan komme ind under denne Etikette! Den ærede Forslagsstiller sagde nu, at vi skulde ikke fortsætte disse lange Debatter, vi skulde ved at vedtage denne Dagsorden bringe det erhvervspolitiske Spørgsmaal til Løsning. Jeg er enig med ham i, at man ikke skal fortsætte de lange Debatter længere end højst nødvendigt, men jeg turde dog maaske sige, at de, der har været Skyld i, at denne Debat er blevet lang, er det konservative Folkeparti. Det er dog maaske nyttigt at minde om, at i Fredags var det det konservative Folkeparti, der ikke turde tage Afstemning, og det var atter det konservative Folkeparti, der i Dag foranledigede en Udsættelse af Debatten, og som nu ved at kaste et nyt Forslag ind giver i hvert Fald et Grundlag, hvis man vil det, for en yderligere Forøgelse af Debatten.

Jeg skal dog ikke spilde min Tid derpaa; det forekommer mig, at et Resultat som det, her foreligger, er saa intetsigende, at der ikke er Anledning til længe at opholde sig derved. Men hvis det konservative Folkeparti virkelig betragter den Dagsorden og den Enighed, der er opnaaet ved Forhandlingerne med Regeringen og dens Parti, som et Resultat, saa skylder det alligevel os Tak for, at det fik det Resultat; thi uden den Debat, vi indledede, havde det ikke en Gang faaet det, og Resultatet, hvis det er et Resultat, er foranlediget ved, at vi har rejst Sagen, fremskaffet denne Debat og givet Anledning til de intimere Forhandlinger, som nu har fundet Sted mellem Venstre og det konservative Parti.

Den nu stillede Dagsorden forekommer mig fuldkommen intetsigende. At Regeringen nu skal overveje, paa hvilken Maade den vil kunne fremme Løsningen af de erhvervspolitiske Problemer, det er, hvad vi nu i halvtredie Aar har hørt, at Regeringen gjorde og fremdeles vilde gøre. Der er ikke en Tøddel af Løfte hverken i Dagsordenen eller i det, vi nys hørte fra Statsministeren, det er Ord, Ord og intet uden tomme Ord, som jeg ikke har mindste Haab om, at der under den nuværende Ledelse vil komme andet ud af, end disse tomme Ord i sig selv er. Jeg lykønsker